

MITUL LUI ORFEU

Orfeu a fost primul cântăreț de imnuri din Elada.

El s-a născut în casa regelui Eagru, iar mamă i-a fost muza Caliopa. Tată, ca și altor cântăreți i-a fost zeul Apolo, care i-a dăruit o liră și i-a urât să cânte mai frumos ca vântul când foșnește prin frunzele pădurii.

Când a mai crescut a început să umble prin țara lui Eagru minunând oamenii cu vocea lui duioasă. Până și animalele cele mai sălbatice, ca râsul se așezau și îl ascultau. Cu cântecul lui moleșitor a adormit balaurul cel groaznic ce păzea lâna de aur și-a nimicit vraja sirenelor.

Și devenind bărbat s-a îndrăcostit de-o nimfă numită Euridice. Orfeu îi cânta din lira-i fermecată ca ea să poată dănțui cu alte nimfe.

La nunta ce urma să se întâmple, pentru un moment, mireasa a rămas singură, iar atunci un alt flăcău ce o iubea a vrut să o răpească. Când l-a văzut nimfa a început să fugă și a căzut într-o groapă unde un șarpe a mușcat-o. Orfeu ajuns acolo a rugat zeii să-l ajute, dar nimic. Văzând acestea a pornit spre Hades, în Infern să-și caute mireasa. Pe drum l-a rugat pe Hermes să-l călăuzească. Și călăuzit de Hermes și ajutat de liră a ajuns la Hades.

Acolo printr-un cântec i-a povestit nefericita întâmplare, iar zeul s-a învoit, dar cu o condiție: să nu întoarcă privirea spre iubita lui, căci altfel va fi pierdută pe vecie. Pornind înapoi spre tărâmul de sus chiar înainte să ajungă a întors capul. Mireasa i-a dispărut pe vecie, iar zeul înapoi n-a mai adus-o.

De supărare, Orfeu n-a vrut să mai vadă nici o femeie, deși nimfele îl tot ademeneau. Urcându-se mai sus pe munte a fost încercuit și omorât de nimfe, căci n-a vrut să petreacă cu ele.

Trupul lui a fost scos din mare și pus într-un templu, iar lira a fost pusă pe cer (de unde constelația Lirei).